Gloria

Tema: Dop

Piteå församlings tidning Nr 1. 2012

Dopet är livsviktigt
Arne och Nanny minns...

70 år i kyrkans tjänst
Lars och Ove talar dop

Plötsligt kändes allt rätt
Ida, 8 & Linus, 10 år skall döpas

Alva döptes i NHL-bucklan
Läs mer på sid 8

Bild: Helén Lundberg och lille Edvin.
Foto: Anna Kristoffersson

Ett barn är fött...

Ett nytt litet barn. Så många känslor som väcks -glädje, lycka, ömhet men också oro. Detta lilla barn som gett livet djupare mening vill jag skydda, följa och finnas för. Dopet kan skänka mig trygghet att mitt barn är omslutet av något större.

Årets första nummer handlar om dopet, en viktig händelse i livet och en av Svenska kyrkans huvuduppgifter.

Inför arbetet med detta nummer fick jag läsa en artikel ur Piteå Tidningen, skriven av Malcolm Boström den 9/2 1974. Han skriver om ett möte han haft 30 år tidigare med makarna Wikström från Hamptjärn, Svensbyn - Karl August och Britta Sofia som fick 21 barn. Malcolm återger Britta Sofias berättelse hur hon en dag gick in till Öjebyn för att ”kristna” (döpa) den minsta. Hon drog barnvagnen framför sig hela den 15 km långa vägen. Väl framme fick hon vänta fram till kvällen eftersom prästen var i slåtterarbete. Sedan gick hon hela vägen hem igen med ett litet stopp på Anna Hesselgrens bageri där hon köpte bullar för 15 öre. I Malcolm Boströms artikel förstår man att det inte alltid var lätt förr. Nog är det många gånger enklare idag, i alla fall att låta döpa sina barn.

I detta nummer får vi ta del av olika tankar och berättelser kring dopet samt information om hur man går tillväga om man vill låta döpa sitt barn eller kanske sig själv.

Ni når mig på: 0911-27 40 33

TYCK TILL!
Vad tycker Du om Gloria?
Nästa nummer handlar om Sommartid
Skriv till: gloria@svenskakyrkan-pitea.se

Välkommen

Ett urval av vad som händer framöver i församlingen

HELÉN PÅ TURNÉ – MIN PLATS I FÖRSAMLINGEN
I början av mars reser kyrkoherde Helén runt i församlingen för att lyssna, möta, samtala och engagera. *Läs mer på sid. 10*

MÖTE MED MÄNNISKOR
Tisdag 27 mars kl. 13.00, Kyrkcenter Nygatan 23
”Afrika - den okända kontinenten”
Ungdomar från Tanzania och Ola Marklund.

TOTAL PRAISE – GOSPELKONSERT
Onsdag 28 mars kl. 19.00, Piteå kyrka
Sångledare från Stockholm Gospel besöker musikklasserna på Christinaskolan. Heldag med gospel avslutas i Piteå kyrka med konsert av musikklasserna under ledning av Folke Antonsson och Carina Norén.

PÅSKEN 2012
Håll utkik efter påskens program som kommer att finnas i våra kyrkor och lokaler samt på vår hemsida www.svenskakyrkan.se/pitea

MÖTE MED MÄNNISKOR
Tisdag 24 april kl. 13.00, Kyrkcenter Nygatan 23
”Rotary inbjuder!” Musik, lotterier och servering.

MUSIKCAFÉ
Söndag 6 maj kl. 18.00, Infjärdens kyrka
”Djur i vår Herres hage”. Musikcafé med Infjärdens kyrkokör, Ewa Edström och gäster. Körsång, allsång, lotterier och servering.

BLAND ANNAT I DETTA NUMMER:

Arne och Nanny minns..., sid 3
Samtal med makarna Grönlund om dop.

Dopet – en kravlös gåva, sid 4
70 år i kyrkans tjänst.

Dopet blir ett minne..., sid 6
Ida, 10 år, och Linus, 8 år, skall döpas.

I luren med Anneli Holmström, sid 8
Gloria ringer till andra sidan Atlanten.

”Gud som haver barnen kär, se till mig som liten är. Vart jag mig i världen vänder står min lycka i Guds händer. Lyckan kommer, lyckan går, du förbliver, Fader vår. Amen”

(Svensk barnbön 1780)

Foto: Linnea Andersson

Gloria
Gloria är Piteå församlings församlingstidning som också kan läsas på vår hemsida: www.svenskakyrkan.se/pitea
Gloria utkommer fyra gånger/år
Illustration: Susanne Engman/IKON
Omslagsbild: Anna Kristoffersson

Ansvarig utgivare
Helén Lundberg, Kyrkoherde
Projektledare & Redaktör
Sara Andersson, Informatör
Senior adviser
Gunnar Forslund, Tango
Tryck
RC-Tryck

Piteå församling
Nygatan 23, 941 31 Piteå
Växel: 0911-27 40 00
E-post: info@svenskakyrkan-pitea.se
Hemsida: www.svenskakyrkan.se/pitea

Svenska kyrkan
PITEÅ FÖRSAMLING

Glada miner, trevligt samtal och gott fika hos Arne och Nanny Grönlund.

Arne och Nanny minns!

Vi träffs i huset på Djupviken, byggt av Arne i början av 80-talet.

- Då fanns nästan inga hus runtomkring. På andra sidan vägen var ett tätt skogsbryn, och det hände att älgarna sprang över tomten på gamla stråk, säger Arne Grönlund, 85 år ung.

- Det var inte så många grannar då i början, flikar Nanny, 82 år, in.

Två pigga seniorer med vakna blickar, och att det inte är något fel på minnesfunktionen blir jag snart klar över.

- Jag vet att jag är döpt och när, säger Arne. I femtioårsåldern beställde jag ett dopbevis från pastorsexpeditionen i Älvsbyn. Dopdagen visade sig vara dagen efter jag föddes. Vi bodde i en enslig by utanför Älvsbyn, så det är frågan om vem som egentligen döpte mig. Om det var en präst, eller inte, menar jag. Det hände ju förr att man döpte själv och sedan fick prästerna bekräfta och skriva in dopet i kyrkoböckerna.

Dopet är livsviktigt!

- Min mamma var mycket noga med att vi barn skulle döpas, säger Nanny. Att jag är döpt är helt klart, men jag kan däremot inte detaljerna. Jag föddes på sjukstugan i Arvidsjaur, så kanske är jag döpt där.

- Våra två söner är naturligtvis också döpta. Den äldre, född 1949, döptes i min hemgård av kyrkoherde Wester från Älvsbyn, berättar Arne.

- Och vår yngre son föddes och döptes 1956 på BB här i Piteå. Det var ju väldigt vanligt med dop på BB under femtiotalet. Många barn föddes ju då, så det var väl praktiskt, flikar Nanny in

- Det var nog viktigare förr att barnen döptes snabbt. Idag väntar man ju flera månader, då kanske högst någon vecka, menar Arne.

- Vi har ju både barnbarn och barnbarnsbarn. Ett av våra barnbarn döptes hemma hos oss på Kolmilavägen, det var i början av sjuttiotalet. Och två av våra barnbarnsbarn, döptes på Svensbylijda. Och det är inte så länge sedan, berättar de.

- Dopet, mitt eget dop, betyder mycket för mig, säger Nanny. Det är något jag inte själv har gjort, utan Gud har gjort det för mig.

- Det är livsviktigt!, säger Arne, som under hela sitt liv studerat Bibeln och teologi som lekman. Gud ingår ett förbund med oss. Han står för det, och vi får tro på det. Jesus går före oss i liv och i död, och i dopet får vi del av allt han gjort för oss. Det är ju han som ger oss befallningen att döpa, så för oss har det alltid varit en självklarhet.

- Och så får vi Anden som hjälp och ledsagare genom dopet, vittnar Nanny.

Vi pratar och skrattar och njuter av det goda fikat. Arne och Nanny – två människor som dopet alltid varit självklart för, och som gärna delar med sig av sitt hem och sig själva.

Text och foto: Ola Marklund

Dopet är en kravlös

Ove Morén och Lars Dahlbäck har tillsammans nästan 70 år i kyrkans tjänst. En lång tid som borgar för mycket klokskap och mängder av minnen. Det här är deras tankar och ord om dopet.

Samtidigt som Beatles slog igenom började Ove som sjömanspräst i Liverpool. Efter att ha avslutat sin yrkesbana som kyrkoherde i Piteå är han sedan tio år tillbaka pensionerad. Lars är yngre och inledde sin prästgärning i början av 90-talet. Idag jobbar han som komminister samt biträdande kyrkoherde i Piteå församling. Två kloka herrar, från två olika generationer som delar samma syn i många frågor - däribland dopet.

- Dopet är en kravlös gåva, inleder Ove med att säga och Lars nickar instämmande.

För Ove och Lars är dopgudstjänsten så mycket mer än en namngivningsceremoni. För dem är det samtidigt en glädjens och livets fest, där man välkomnas in i en gemenskap med Gud, med Svenska kyrkan och den lokala församlingen.

Det finns något i dopet som berör ”

- Det är viktigt att betona att dopet inte är någon trosprestation. Alla är välkomna till kyrkan. Att vara döpt betyder inte att man måste förhålla sig till alla möjliga gamla regler och krav. Det är helt okej att spela fotboll på söndagar, skrattar Lars.

Många minnen

Gamla minnen är ett ständigt återkommande ämne under vårt samtal. Med sina totalt 70 år inom kyrkans tjänst har Ove och Lars mängder av intressanta minnen och händelser att återberätta, dopminnen är inget undantag.

- En dag kom det in en 18-årig flicka som frågade om hon kunde få bli döpt. Hon hade bråttom och ville göra det innan sommaren. Efter dopet frågade jag henne varför hon hade så bråttom och fick svaret att hon skulle åka till Paris för att jobba som au-pair, berättar Ove. Jag tolkar det som att hon ville vara i goda händer innan hon åkte. Henne glömmer jag aldrig.

- Nästan varje år döper vi en eller flera tonåringar innan de ska konfirmeras. Det händer att de släntrar in, men när allt är klart går de på ett helt annat sätt.
Det finns något i dopet som berör, både hos de som tittar på och de som blir döpta. Som präst berörs jag självklart också, säger Lars.

Förändrad syn på dopet

Visst är det så, dopet är viktigt och för många en självklarhet - ändå pekar statistiken över antalet döpta neråt. När Ove började som präst döptes ungefär 90 procent av Piteås befolkning. Idag är siffran lägre.

- Tittar man på riksgenomsnittet ligger vi fortfarande högt upp på listan över antalet dop. I Piteå är dopet hela tiden viktigt och en del av vårt kulturarv, poängterar Ove.

- Förklaringarna till de vikande siffrorna är många. Jag träffar ofta människor som säger att dopet av olika anledningar aldrig blev av, de har inte valt bort att bli döpta, säger Lars.

- Även om antalet dop minskar, är vi hoppfulla. Det finns fler vägar till frälsning, dopet är en av dem, menar Ove och ger förkunnelsen i gudstjänsten och möten mellan människor där tron växer som exempel.

Vuxendop

En annan förändring och positiv trend är att antalet vuxendop ökar. Idag väljer fler ungdomar och vuxna att låta döpa sig, än för bara några år sedan.

- Att man ska konfirmera sig och inte är döpt är en förklaring. En annan en händelse som förändrade livet, eller som historien om flickan som skulle åka till Paris, säger Ove.

- Inom Svenska kyrkan döper vi människor från spädbarnsålder till andra änden av livscykeln. Det kanske inte alla känner till, berättar Lars. Rent dopteknisk är det ingen skillnad på att döpa ett barn eller en vuxen. Det som skiljer är att man som vuxen är mer delaktig i själva dopet.

Tryggare kan ingen vara,
Än Guds lilla barnaskara...
(Sv Ps 248:1)

s gåva

Lars Dahlbäck och Ove Morén

Lars och Ove är dessutom tydliga med att själva dopgudstjänsten inte nödvändigtvis måste genomföras inom kyrkans väggar.

- Kyrkan vill döpa människor. Var man gör det är av mindre betydelse, huvudsaken att det sker, menar Ove.

- Det finns många exempel på platser där jag har döpt människor. Jag har döpt vuxna i sjöar och under sommaren är dop ute på den egna stugan inte helt ovanligt, berättar Lars

Fadder, ett hedersuppdrag

Fadder, även kallat gudförälder, är en gammal tradition som på sistone vuxit sig allt populärare. När fadderfunktionen infördes på 300-talet var det ett uppdrag med stora krav.

- Fadderrollen har förändrats under årens lopp. Idag tar man exempelvis inte på sig något juridisk ansvar som fosterförälder om något händer. Att vara fadder är helt och hållet ett hedersuppdrag där man får glädjen att följa barnet genom livet, förklarar Ove.

Enligt kyrkan innebär uppdraget som fadder att man ska fungera som en viktig vuxen vid sidan av föräldrarna, men också att hjälpa barnet att utforska den kristna tron.

- Innehållet i fadderuppdrag bestämmer man själv, kyrkan kan enbart ge tips, avslutar Lars. Det är upp till var och en att hitta sin egen form och innehåll. Det blir alltid bäst så.

Text & Foto: Richard Westerberg, Richworks

Visste du att...

- det går att låna dopklänningar i församlingsexpeditionen på Kyrkcenter, Nygatan 23. Det finns flera band till dopklänningen i olika färger.
- 2010 föddes det 240 barn i Piteå församling, av dessa döptes 185 barn, dvs 77 %.
- ifjol, 2011, föddes det 258 barn i Piteå församling, av dessa döptes 205 barn, dvs 79 %.
- ordet ”funt” (som i dopfunt) är latin och betyder källa - vattenkälla
- vanligaste ålder på dopbarn är 3-4 månader.
- från 1 januari 1996 blir inget barn automatiskt med i Svenska kyrkan utan det sker i stället genom att föräldrarna låter döpa barnet eller anmäler det som medlem.
- dopklänningens färg oftast är vit och det är renhetens färg.
- dopklänningen, som är väldigt lång, är en symbol för att dopet är något att växa i och att barnet har mycket att lära sig.
- den vita konfirmandkåpan är en symbol för dopklänningen, som man nu vuxit in i.

Susanne med barnen Ida, Linus och hunden Kenzo.

Foto: Richard Westerberg, Richworks

Dopet blir ett minne de bär med sig hela livet

Som tjugoåring flyttade Susanne till Stockholm för att jobba. Under sina 18 år i huvudstaden fick hon två barn. Nu har familjen flyttat hem till Svensbyn och i mars ska Ida och Linus, åtta respektive tio år, äntligen döpas.

- Det fanns liksom aldrig tid att döpa barnen i Stockholm. Vi pratade om dop, men det kom hela tiden andra saker emellan. Även om vi inte tänkte på det då, levde vi våra liv som stressade stockholmare, förklarar Susanne.

I mars 2011 gick flyttlasset norrut till föräldrahemmet i Svensbyn. Bakom sig lämnade hon och barnen storstadslivet för lugnet i hembyn.

- Ganska snart efter att vi flyttat hem besökte Ida bönhuset i byn. När jag gick dit för att hämta henne kände jag direkt att jag ville döpa mina barn där. Det kanske låter konstigt, men plötsligt kändes allt så rätt.

Bönhuset i Svensbyn

Alla tvivel och ursäkter om tidsbrist var som bortblåsta. Bönhuset i Svensbyn blev pusselbiten som tidigare saknats.

- Bönhuset har en sådan familjär stämning, det känns nästan som hemma, fortsätter Susanne.

Kvar fanns ett problem: att övertyga barnen, utan att tvinga dem till något det inte själva ville.

> *Plötsligt kändes allt så rätt*

- Man kan säga att jag tog beslutet, sen frågade jag barnen vad de tyckte om det. Trots att frågorna var många tände de nästan direkt med på min idé. Hade dom protesterat, hade vi aldrig gjort det, förklarar Susanne.

”Dopet blir en milstolpe de kommer ihåg”
I slutet av mars är det dags och vänner från när och fjärran är inbjudna. Ett faktum som barnen Ida och Linus har konstaterat med skräckblandad förtjusning.
- Det känns pirrigt i magen med allt folk, avslöjar Linus och Ida nickar instämmande.

Susanne känner sig lugn, men samtidigt förväntansfull.

- Även om dopet i sig är en introduktion till kyrkan och församlingen, ser jag det samtidigt som ett perfekt tillfälle att dela glädje med människor vi tycker om och som betyder mycket för oss.- Det finns olika milstolpar i livet man alltid kommer ihåg, exempelvis när man började skolan och när man blev konfirmerad. Jag döptes själv som spädbarn och minns självklart inte mitt dop. Det som känns extra bra med Idas och Linus dop är att dopet blir en milstolpe i livet som de kommer att minnas, säger Susanne och tillägger:

- Idag är jag glad över att de inte döptes när vi bodde i Stockholm. Nu blir dopet ett minne de kommer att bära med sig hela livet.

Dopljuset är viktigt
Att kyrkan ger ett dopljus till barnet som döps är en gammal tradition som är populär. När jag frågar Ida och Linus om dopet är det just dopljuset de har allra flest tankar och funderingar kring. Ljus fascinerar alla åldrar och dopljusets symbolvärde är starkt - även hos barn.

- Jag längtar verkligen efter att få ljuset, säger Ida.

- Jag längtar också till att få ljuset, säger Linus och avslöjar samtidigt att han haft många funderingar kring ljuset och vad som händer när det brunnit ut.

- Jag trodde först att livet skulle ta slut när det slocknade, säger Linus och skrattar.

- Men det gör man inte, svarar Ida direkt. Jag ska tända mitt ljus varje födelsedag i hela mitt liv.

Tips!
Både till dig som läser detta samt Ida och Linus: när dopljuset brunnit ner kan man kontakta sin församling för att få ett nytt.

Text
Richard Westerberg, Richworks

Välkommen till dop!

Ett litet barn har kommit till världen. Det vill vi gärna fira tillsammans med er.

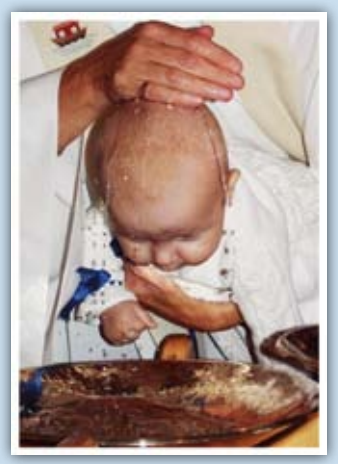

Foto: Anna Kristoffersson

Dopet är det synliga tecknet på Guds omsorg om människan. När man bokat dop kontaktas man av prästen. Innan dopet träffas prästen och dopbarnets föräldrar för ett dopsamtal där man tillsammans talar om dopgudstjänstens utformning.

Boka dop
Ring till församlingsexpeditionen och boka.
telefontider: mån-fre kl.8.00-15.00
telefon: 0911-27 40 00
Besöksadress: Nygatan 23, 94131 PITEÅ

Doptider

lördagar	kl.13.00, 14.00, 15.00 och 16.00
söndagar	kl. 13.00 och 14.00

Bra att veta om dopet:
- Lokal för dopkaffe på dagtid finns att låna i mån av plats.
- Dopklänning finns också att låna.
- Barnet får vid dopet ett dopbevis, en dopljusstake och ett dopljus.
- Oftast döps ett barn vid varje dopgudstjänst, men det går bra att vara fler.
- Dopet är alltid kostnadsfritt i Svenska kyrkan.

Evangeliet om Jesus och barnen
Folk kom till Jesus med barn för att han skulle röra vid dem. Men lärjungarna visade bort dem. När Jesus såg det blev han förargad och sade:

”Låt barnen komma hit till mig och hindra dem inte: Guds rike tillhör sådana som de. Sannerligen, den som inte tar emot Guds rike som ett barn kommer aldrig dit in.”

Och han tog dem i famnen, lade händerna på dem och välsignade dem.
(Mark 10:13--16)

De tre syskonen Holmström: Isak, Max och Isabel.

I luren med Anneli Holmström...

Pitetjejen som är gift med hockeyspelaren och pitesonen Tomas Holmström, som spelar, enligt många, i världens bästa hockeyliga och som vunnit fyra imponerande Stanley Cup-segrar.

Gloria ringer för att tala om dop. Familjen Holmström består av Anneli, Tomas och barnen Max, 10 år, Isak 8 år och Isabel 6 år. Idag är Anneli hemma med Isak som är sjuk.

Detta nummer av Gloria handlar om dop. Har du och Tomas döpt era barn?
- Ja, alla tre är döpta, berättar Anneli, det kändes självklart och det är en fin tradition, säger hon.

Annelie som är uppvuxen med kyrkan ville att barnen skulle höra till den kristna familjen. För Tomas kändes det viktigt att själv ha möjlighet att välja plats för dopet.

Var är barnen döpta?
- Alla barn är döpta på olika platser, berättar Anneli. Hon berättar att Max är döpt i Strömlidastugan i Piteå medan Isak döptes i kyrkan i Detroit.

Leva i dopet

Brev från biskoparna till Svenska kyrkans präster och församlingar

”Genom dopet förs vi in i kyrkan. Att vara döpt innebär att vi tillhör Kristus tillsammans med alla andra döpta.” (s.24)

Svenska kyrkans 14 biskopar ger ut biskopsbrevet Leva i dopet. Brevet lyfter fram skäl för dopet och tydliggör dess innebörd.

Förr döptes nästan alla nyfödda barn i Sverige. Så är det inte längre men dopseden är fortfarande mycket stark. Det skriver ärkebiskop Anders Weijryd i förordet till biskopsbrevet *Leva i dopet*. Han hoppas att brevet ska inspirera och hjälpa dem som ska föra dopuppdraget vidare men även inspirera dem som funderar över att låta döpa sina barn – eller kanske själva bli döpta.

Ett ovanligt brev

Biskopsbreven uttrycker det som biskoparna gemensamt vill förmedla till kyrkans medarbetare och medlemmar.

Det kan gälla frågor som rör kyrkans verksamhet eller samhällsfrågor i stort. Biskopsbreven kommer inte ofta, det senaste kom 2007 och handlade om hiv. Tidigare brev har handlat om bla begravning och tystnadsplikt.

Brevet beskriver dopet

Detta biskopsbrev innehåller bland annat en beskrivning av dopritens byggstenar och innebörd. Det behandlar teologiska frågor om dopet samt texter om dopets relation till konfirmation, nattvard, namngivning med mera.

Läs hela brevet!

Biskopsbrevet ”Leva i dopet” finns att läsa på Svenska kyrkans hemsida: www.svenskakyrkan.se

- Jag ville att Isak skulle ha samma dopklänning som Max och eftersom han är född på hösten ville vi inte vänta att komma till Piteå till sommaren då han kanske vuxit ur den.

Minstingen Isabel är döpt hemma på gården i Hortlax med familj och vänner.

Var det någon skillnad mellan barnens dop?
- Nej, alla barnens dop har varit fina, det är något speciellt att låta döpa sina barn, säger Anneli. Den enda skillnaden egentligen är att Isak som döptes i Detroit aldrig fick ett dopljus eftersom man inte delar ut dopljus, vilket Anneli kan sakna.

Har du något särskilt minne från dopen som du vill dela med dig av?
- Alla våra barn har döpts i samma dopklänning som jag sydde när jag gick i åttan, berättar Anneli, det känns lite extra speciellt.

Sen kommer hon ihåg och skrattar litegrann åt hur jobbigt det trots allt var på Isabels dop. Isabel har ju två äldre bröder, två små pojkar som under dopet sprang runt och busade.

- Jag minns hur Isak sprang runt och bad om att få en mejsel utan att vi förstod vad han sa. Till slut förstod någon vad han ville och gav honom en mejsel så att dopet kunde fortsätta, berättar Anneli och skrattar.

Har ett kusinbarn döpts i NHL-bucklan?
- Ja, det är faktiskt sant och ganska speciellt. Jag tror inte att det är många som döpts i den, säger Annelie och berättar att det var sommaren 2008 under Piteå Dansar och Ler - helgen. Tomas hade bucklan med sig hem till Piteå då tanken dök upp - att varför inte döpa lilla kusinen Alva i NHL-bucklan? Sagt och gjort, det blev ett fint sommardop och ett speciellt minne, berättar Anneli.

Anneli & Tomas

Slutligen måste vi få fråga – hur går det för Tomas, satsar han på en femte Stanley cup seger?
- Självklart jobbar och hoppas Tomas på en femte bucklа, skulle ju vara fantastiskt, avslutar Anneli och hälsar till alla hemma i Piteå.

Robert, Louise & lilla Alva

Ja det skulle vara roligt för pitesonen och alla i Gloria- redaktionen håller självklart tummarna.

Text: Sara Andersson
Foto: Anneli Holmström

Tre nya mötesplatser 2012

Kom när Du vill & kan!

Hållplats Foajén
En mötesplats där du kan stanna upp, prata och dricka en kopp kaffe.
Välkommen att titta in torsdagar kl. 13.30–16.00 på Margretelund i Öjebyn.
Kontakt: Ulla Rehnström, 0911-27 41 13

Livsgnistan
En mötesplats för alla som vill ha en öppen dörr för nya möten med människor. En enkel gemenskap med plats för människor med olika livserfarenheter. Ansvariga är ett volontärgäng med stor optimism. Välkommen torsdagar kl. 13.00-15.00 i Furubergskyrkan. Kontakt: Gudrun Berglund, 0911-27 40 23

Pärlor i vardagen
En öppen mötesplats för kvinnor mellan 25-65 år. Här står gemenskapen i fokus och vi samtalar om allt vad livet rymmer. Föredrag med varierande teman, någon utflykt och många intressanta samtal vid fikaborden.
Tisdagar kl. 10.00-12.00 på Kyrkcenter, Nygat. 23
Kontakt: Anna-Stina Eriksson, 0911-27 41 12

Ord på vägen...

Det lilla barnet som vilar i en vuxens famn är för mig en mycket stark bild av dopet. Tilliten från det lilla barnet som bara är, sover, gråter eller ser ut att vara helt i dialog med dopprästen. Barnet visar oss vuxna vad det är att vara ett Guds barn! Det är Gud som ger oss nåd, beror ingenting på oss själva.

Ett mycket litet barn, Klara, som jag fick döpa – hon sov genom hela dopgudstjänsten. Men eftersom vattnet var något svalare än kroppstemperaturen så skakade hon till varje gång vattnet rann över huvudet. Hon orkade ändå inte vakna för trötthetten var stor. Hon blev döpt för det beror ju inte på vår förmåga att hålla oss vaken eller på vår förträfflighet i någon form, det är bara Guds nåd som gör det!

En man i 85 års ålder fick jag döpa hemma vid den sjuka makans bädd. Stillheten och glädjen var påtaglig. Han hade vuxit upp i ett hem utan tanke på dop. Hela livet hade han känt sig utanför, som en hedning, trots sin tro på Gud.

Jag glömmer inte blicken i hans ögon den gången när han kommer till kyrkan och går fram till nattvarden, varje söndag därefter.

Eller den kvinna och barnbarn som begärde att få bli döpta efter den kontakt som de fått med andra kristna. Dopundervisning och gudstjänstdeltagande och så dop. Barnbarnet konfirmerades därefter och blev kyrkvärd. Kvinnan, drygt 70 år, engagerad för barn och ungdom, följde med glädje med som nattpersonal på konfirmandläger.

Dopet får goda konsekvenser, vi blir med i ett sammanhang och i en gemenskap som bär!

Text: Helén Lundberg, kyrkoherde

VIP-HÖRNAN

Helén på turné

Min plats i församlingen

Kom och möt vår nya kyrkoherde, lyssna och ta reda på mer om Din plats i församlingen.

- Församlingen, vem är det, de anställda - alla församlingsbor?
- Har jag en plats, får jag ta plats?
- Volontär, vad innebär det, vem är volontär, är jag det?
- Utveckling, förr och nu...

Kom och var med om en kväll med information om församlingssyn, vem är församlingen, bara de anställda? Hur såg det ut förr? Volontärer ingen nyhet, samtal och självklart gott fika!

Var och när?

12 mars kl. 19.00 i Långträsk kyrka
13 mars kl. 19.00 på Margretelund, Öjebyn
14 mars kl. 19.00 i Infjärdens kyrka
19 mars kl. 19.00 i Furubergskyrkan
22 mars kl. 19.00 på Kyrkcenter, Piteå

Medverkar gör bland andra: Helén Lundberg, Piteå församlings kyrkoherde, Henrik Brundin, Volontärbyrån, Kerstin Lindén, volontärsamordnare, Sara Andersson, informatör, volontärer m.fl.

*** VIP = Volontär I Piteå församling**

Vuxet växande

Vuxet växande handlar om att finna en vila i vardagen. Det gör vi genom att försöka hitta oss själva och våra andliga djup. I våra grupper kommer vi att utgå från livets pärlor. De ger meningsfull träning i livsmod, självinsikt och andlighet. Vuxet växande erbjuder olika växtplatser bla:

Vila – Retreat 21 april

För dig som söker lugn och stillhet. Lördag den 21 april kl. 9.30–17.00 samlas vi till en dag i vila och tystnad i Margretelunds fantastiska kyrkstadsmiljö. Musik och meditationer utgår från vårens tema Livets pärlor. Pris 120 kr för hela dagen, lunch, frukt m.m. Det ges tillfälle till enskilda samtal. Begränsat antal platser. Meddela särskild kost!

Vandra – Pilgrimsvandring 17 maj

Torsdag den 17 maj kl 10.00–14.00 pilgrimsvandrar vi i Karlbergs friluftsområde. Vi har korta meditationer, samtalar, vandrar, fikar och firar nattvard i naturen. För den som behöver går det en bil från Kyrkcenter kl 10.00 och Margretelund kl 10.10. Medtag matsäck. Vi kommer att äta vid någon av områdets grillplatser. Hemfärd ca kl 14.00. Ingen kostnad.

Anmälan
Eva Werner 0911-27 40 28
eva.werner@svenskakyrkan-pitea.se

Willingtone och Dickson

Församlingen får fint främmande!

Genom utbytesprogrammet *Ung i den världsvida kyrkan*, får Piteå församling besök av två unga män från Tanzania. Willingtone och Dickson heter de och ska vara hos oss perioden 7/3-12/4. De är här för att se och dela Svenska kyrkans liv under en månad. De kommer att vara med vid olika samlingar och gudstjänster och berätta om sina liv och sin tro. Men det blir också tid för skoteråkning, snöbollskrig och paltätning. Vill du, eller din grupp eller skola, ha ett besök av dessa unga herrar, kontakta Ola Marklund via mejl: ola.marklund@svenskakyrkan-pitea.se, så kanske det kan bli så!

Gloria frågar...

Är du döpt? Har du nåt dopminne?

Martin Lindgren, Munksund
- Ja, det förutsätter jag.
- Nej, men jag minns att vi pratade om det i familjen när vi döpte vår lilla dotter i december.

Leif Wiklund, Blåsmark
- Ja, den 9/10 1960.
- Det vet jag för jag sett papper på det hemma hos min mamma.

AnnCharlott Olsson, Öjebyn
- Ja
- Osäker. Jag vet att jag haft själva dopbeviset i min ägo, men var det är just nu törs jag inte säga.

Stefan Bergstedt, Svartudden
- You bet! Med en mamma som var aktiv i kyrkan, bland annat som söndagskollärare, samt en pappa som var kyrkvärd var det en självklarhet.
- Javisst. En dopsked i silver med datumet ingraverat.

Se hit!

Gillar du att sporta?

Är född -96 eller äldre och gillar att sporta men också går omkring och funderar en del över livets små och stora frågor, vill ha fler vänner, känner dig rastlös på måndagskvällarna. Då är KRIK grejen för dig!

KRIK, KRistenIdrottsKontakt är en kristen förening som gillar att sporta.
När: måndagar kl. 20.30-22.30
Var: Sjulnäs sporthall

Nyfiken, frågor ?
Kontakta Henrik Berglund 0911-27 40 61

Ta chansen och vinn:

1:a pris Vacker ljusstake från *STOL & FIOL*
2:a och 3:e pris Fairtrade produkter från *KROKODIL*
Vinnarna presenteras i nästa nummer av Gloria samt på vår hemsida. Korsordstävlingen är till för alla förutom församlingens anställda och förtroendevalda.

Rätt svar

Skriv ner det du får fram i de gula rutorna. Ditt svar vill vi ha senast den 30 april. Maila: gloria@svenskakyrkan-pitea.se eller skicka till Piteå församling, Nygatan 23, 94131 Piteå
Märk kuvertet ”Korsord”

Vi vann!

Vi vill härmed gratulera vinnarna i korsordstävlingen i Gloria nr 3, 2011:
1:a pris Birgitta Wirén, Piteå
2:a pris Rolf Ståhl, Piteå
3:e pris Helena Hedqvist, Piteå

Facit Nr 4

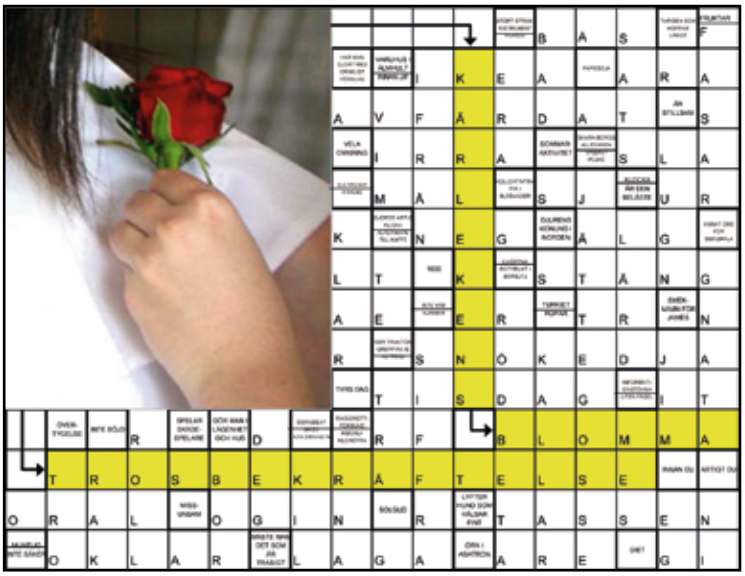

Grattis!

Det var både roligt och imponerade att det var några som klarade av att lösa den kluriga julrebusen i julnumret, den var inte lätt!
Lösning: En fröjdefull jul önskar vi er.
Vinnare blev: Gunnar Lundström, Roknäs

Till sist...

... vill vi dela ut en Gloria till ER som varje år ordnar ”Länkarnas jul”, denna fantastiska mötesplats under en av årets kanske svåraste tid för många. Till er som gör denna helg till något att minnas, som skapar en plats för möten, gemenskap, värme, glädje och god mat.